

Energinet

Att.: Karsten Feddersen

Høringssvar på forskrift D1 og H3

Cerius og Radius takker for muligheden til at give høringssvar til de 2 markedsforskrifter.

13. 06 2022

Sammenfatning

Hovedkontor:
Hovedgaden 36
4520 Svinninge

Det forventes, at forskrifterne tages i brug 1. maj 2023, til trods for, at der både mangler lovgrundlag og metodegodkendelser.

Det er dog ikke realistisk at forvente, at netvirksomheder, som ikke allerede hjemtager kvartersmålinger, kan implementere løsninger hertil i løbet af nogle få måneder, idet vi skal foretage en række justeringer og tilpasninger i IT-systemer og målerdrift mv., og før der foreligger endelige og godkendte krav, giver det ikke mening at investere i løsninger. Både Radius eller Cerius hjemtager således timemålinger i dag, og konvertering til kvartersmåling, kræver dels revurdering af setup og aftaler med vores underleverandører i begge selskaber, dels tilpasninger i egne IT-systemer, målersystemer og kommunikationssystemer.

Ressourcemæssigt er vi pressede på IT siden, og vi har en række store IT-projekter i pipeline, hvor vi indfører fælles IT-systemer på bl.a. kundesystem og måledata-systemer i Cerius og Radius. Forudsætningen for disse IT-løsninger var indtil for nyligt, at Datahub 3.0 blev implementeret efteråret 2022. Vi er derfor i gang med at revurdere vores planer og grundlag, og et ambitiøs og usikkert grundlag for kvartersmåling gør opgaven markant vanskeligere.

Hertil kommer at en stor del af vores målere slet ikke er dimensioneret til kvartersmåling, og traditionelt har der i myndighedsregi været forståelse for, at større investeringer i de regulerede virksomheder, skulle baseres på samfundsøkonomiske forudsætninger, hvilket ikke ses at være benyttet i denne situation.

Vi vil derfor opfordre til en udskydelse, alternativt basere ubalancehåndteringen på estimering, og at denne estimering alene foretages i datahubben.

Lovgivning

EU har introduceret muligheden for 15 min. ubalanceafregning, og de har også defineret nogle tidsfrister for, hvornår elmarkedet skal have indført processer og regler herfor.

Vi er således enige i, at der skal være et regelsæt, men vi er uenige i den foreslåede løsning, som vi mener er for omkostningstung, og som ikke respekterer gældende dansk lovgivning.

Den foreslåede model introducerer krav om 15 min. måling for ca. 60.000 forbrugere og ca. 100.000 producenter, og vi tvivler på, at EU på tværs af landegrænser og under vidt forskellige udgangssituationer har forventet, at netvirksomhederne skulle investere i nye målere og systemer, som kunne tilfredsstille dette krav. Hertil kommer, at EU giver samtlige kunder mulighed for 15 min. ubalanceafregning, hvilket vi tolker som om, at der må benyttes administrative løsninger fremfor fysiske, da der i EU er masser af kunder, som ikke har en fjernaflæst måler, der kan håndtere kvartersmålinger.

Mange elmålere i Danmark har mulighed for at kunne aflæses på 15 min basis, men Radius og Cerius har ikke investeret i IT-løsninger til dette formål, da bekendtgørelsen for fjernaflæste elmålere indeholder krav om timemåling og timeafregning. Ydermere præciserer bekendtgørelsen, at målere som er etableret før 3. december 2013, er undtaget for krav om 15 min. måling. Vi skal gøre opmærksom på, at broderparten af Cerius' målere er etableret før denne dato, mens Radius har et mindre antal målere, som ikke har mulighed for kvartersmåling.

§ 11. De fjernaflæste elmålere, der allerede var idriftsat den 3. december 2013, men ikke opfylder alle kravene i §§ 4-7, kan forblive i drift i de pågældende elmåleres restlevetid, såfremt de kan benyttes til indsendelse af timemålte forbrugsdata til datahubben, jf. § 8, stk. 1, jf. dog stk. 2.

Forskrifterne forholder sig ikke til disse lovmæssige forudsætninger, og der kræves 15 min. måling uagtet, at der i dansk lov er lavet undtagelser ud fra samfundsøkonomiske hensyn.

Såfremt myndighederne sanktionerer, at der skal investeres i nye målere og IT-systemer som følge af vilkår i Elmarkedsdirektiv og Elforordning, vil vi opfordre til, at dette sker via krav i lovgivningen og ikke i markedsforskrifter, samt at der afsættende passende tid til implementering.

Forslag til model og regelsæt er baseret på behov som udelukkende ser ud til at være skabt af Energinet selv, og modellen vil introducere 15 min. målinger på forbrug og produktion, som ikke er initieret af kundebehov eller kundeinteresser. Jævnfør Elmarkedsdirektivet må en elleverandør ikke tvinge en kunde over på en dynamisk priskontrakt, og kunden skal aktivt give accept, før kunden må afregnes efter dette produkt. Lovgivningsmæssigt er det derfor vigtigt, at det præciseres, hvordan de kunder, som forskrifterne kræver bliver målt på 15 min. basis også afregnes. Vi konstaterer, at forskrifterne ikke indeholder regler på dette område, hvilket vi opfatter som en mangel, men mener også, at regelsættet burde fremgå af en bekendtgørelse fremfor en forskrift.

EU muliggør, at kunder kan tilvælge 15 min. afregning, men høringsversionen ser ikke ud til at indeholde et regelsæt, der understøtter kundernes til- og fravalg af kvartersafregning. Det enkle og samfundsøkonomiske fornuftige ville være, at modellen baseres på estimeringer, og at fysiske kvartersmålinger bevares, når først de er etableret – uanset kundens valg af produkt, og vi vil opfordre til, at det specifikt fremgår i enten forskrifter eller lovgivning, at det ikke er muligt at afvikle kvartersmåling, når det først er etableret. Og dette gælder også, hvis der efterfølgende sker flytninger på adressen.

Specifikke kommentarer til D1.

I § 2 stk. 2 indføres en tidsfrist på 2 år og 9 måneder aht. en kontrol af måledata. Fristen fremgår også andre steder, og vores kommentar gælder ikke kontrollen, som vi overordnet støtter (se mere nedenfor), men vi opfordrer til, at den generelle tidsfrist på 3 år bevares, da hovedreglen i både Forældelseslov og Skatteforvaltningslov er baseret på 3 år, og da det ikke synes rimeligt, at der indføres regler i datahubben som er begrænsende i forhold til gældende lov i øvrigt.

Herudover vil vi opfordre til, at der indføres procedurer for håndtering af Forældelseslovens frist på 10 år. Punktet fremgår delvis af § 31, hvor der står, at der kan fremsendes korrektioner ud over tidsfristerne, hvis det følger af lovgivningen, men i praksis afviser datahubben at modtage data efter de 3 år og fremover 2 år og 9 måneder, hvilket forhindrer aktørerne i af afregne i henhold til lovgivningen.

Som ovenfor nævnt støtter vi diverse kontroller, men vil forslå en ændret metode frem de nuværende kontroller af 400 målepunkter.

Det bør således være muligt alternativt at validere data i forbindelse med engrosafregningen, som vi mener er det naturlige omdrejningspunkt for disse kontroller. Konkret kan engrosafregningen suppleres med WP16 rapporter med basisdata sammenholdt med egne måledata, og hvis der er differencer, skal der selvfølgelig fremsendes korrigerede data.

I § 10 indføres grænsen på 100.000 kWh pr. år, og hvor forbrug skal kvartersmåles. Vi vil opfordre til, at det dels defineres hvordan de 100.000 kWh opgøres (løbende årsforbrug eller kalenderår eller?). og herudover indføre regler for, hvad der sker, hvis årsforbruget efterfølgende kommer under grænsen.

I punkt 2 indføres yderligere, at forbrug, som aftages på højere spændingsniveauer end 0,4 kV skal måles pr. kvarter. Ofte er årsforbrugene også over 100.000 kWh for dette kundesegment, men der savnes en forklaring på vigtigheden af denne regel.

§13 beskriver, at alt produktion skal måles pr. kvarter – uanset produktionens eller anlæggets størrelse. I praksis vil omkring 100.000 små solcellekunder derfor blive omfattet af vilkåret, hvilket ikke synes proportionalt, når der ikke er tilsvarende krav til små forbrugskunder.

Samtidigt introduceres dog i Stk. 2 er form for bagatel-grænse for produktionskunder, hvorved netvirksomhederne kan undlade kvartersmåling på op til 20 % af den producerede energi. Indirekte muliggøres med andre ord, at netvirksomhederne kan undlade fordyrende kvartersmåling for små solcellekunder, hvilket er positivt.

Hvis formålet er at friholde de mindre egenproducenter vil vi dog anbefale en metode, som er baseret på anlægskapaciteter fremfor en energi-størrelse, som hverken er anlægs- eller kundespecifik. Det er således vores vurdering at en anlægsstørrelse er mere objektiv og ikke diskriminerende. Ved en specifik kapacitetsgrænse undgår netvirksomhederne ydermere at skulle selekttere i kundemassen, hvis de små solcellekunder pludselig producerer en energimængde over de 20 %. En kapacitetsgrænse kunne f.eks. være grænsen på 50 kW jf. Stamdatabekendtgørelsen.

Ved at benytte kapacitetsgrænser undgås også et teknisk problem i forhold til egenproducenterne, hvor der kræves kvartersmåling på alt produktion – uden samtidigt at kræve kvartersmåling på forbruget.

Vi gør opmærksom på, at der næppe er ret mange elmålere i Danmark, hvor det i dag er muligt at hjemtage kvartersmålinger på produktionen og tilmålinger på forbruget, idet målerne typisk benytter samme tidsopløsning for begge typer af energi. Et sådant krav vil derfor være dyrere og mere tidskrævende at implementere. Det er ydermere tvivlsomt, om solcellekunderne forbrug og produktion udgør nogle størrelser, som kan påvirke balancemarkedet, hvilket taler for at lade denne gruppe udgå af den tvungne kvartersmåling.

I §14 introduceres i stk. 3, at netvirksomhederne skal indsende tidsserier til datahubben for hver brændselstype, hvis produktionsanlægget benytter forskellige brændsler, og hvis der modtages forskellige prisstillæg.

Netvirksomhederne har hverken kendskab til producenternes brug af brændsler eller om de modtager pristillæg. Herudover er målerne fysiske og de registrerer strøm, effekt eller energi med enhederne Ampere, kW og kWh men der er ingen måle-parametre, som relaterer sig til støtte-ordninger eller brændselstyper.

Der findes således ingen tekniske muligheder for at tilfredsstille dette krav, og vilkåret bør udgå. Såfremt støtte-ordningen varierer som følge af produktionsanlæggets brug af diverse brændsler, må dokumentationsgrundlaget derfor fremskaffes via anden metode end måledata.

I § 26 nævnes skabelonafregning flere steder, hvilket bør slettes. Tilsvarende kan det slettes, at der ikke rykkes for manglende tællerstande.

I § 27 stk. 6 og § 28 stk. 3 er der foretaget nogle få redaktionelle ændringer på data, som netvirksomhederne modtager. Det fremgår nu, at netvirksomhederne ikke modtager opgørelse af det flex- eller timeafregnede forbrug, hvilket vi opfatter som værende redaktionelle fejl.

I §28, §29 og §30 fremgår det, at såfremt energien er timemålt, hvilket med de foreslåede krav vil omfatte ca. 98% af forbrugskunderne, vil Energinet lave en simpel estimering, hvor timeværdier fordeles ligeligt på hvert kvarter. Metoden er enkel og gennemskuelig, hvilket er positivt, men vi har grundlæggende svært ved at se nogen nyttevirkning ved metoden. Det er således også enkelt at lave mere avancerede fordelinger, som tager hensyn til døgnets forbrugsvariationer, men når sådanne metoder er fravalgt, må det være på baggrund af, at der ikke er nævneværdig benefit ved 15 min. ubalanceafregning. Konklusionen må derfor også være, at der heller ikke er benefit ved at kræve fysiske kvartersmålinger, hvis der er nogen omkostninger forbundet hermed.

Vi stiller os til rådighed, såfremt der er brug for uddybning.

Venlig hilsen

Søren Holme
Chief Business Developer

3033 7292
sorho@radiuselnet.dk